

Svätá Trojica – 27.5.2018

V Ňom máš všetko

Milost' Boha Otca i Syna i Ducha svätého nech je aj v túto chvíľu s nami.

Efezským 1:3 „*Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista, ktorý nás v nebeských veciach požehnal v Kristovi Ježišovi všetkým duchovným požehnaním*“.

Koľko toho dokážete povedať na jeden dych? Skúsime si to na piesni č. 183. Niektorí prečítali veľa a iní zas málo zo slov piesne. Začali sme z plných pľúc, ale postupne nám dochádzal dych. *Apoštol Pavol jedným dychom vypovedal slová, ktoré sme počuli ako čítaný text (Efezským 1:3-14). Vyslovil ich bez toho, aby stratil dych – od začiatku do konca nadšene, s radosťou a chválou hovorí o svojom Bohu. Predstavuje Ho, ako trojjediného Pána.*

Boh Otec je tu spomínaný ako zdroj a pôvodca požehnania. Je to naznačené aj v slovách, ktoré upozorňujú na **Božiu aktivitu a iniciatívu**: On požehnal, On vyvolil, predurčil, obdaroval, omilostil, zahrnul, oznámil, zhromaždil, uskutočnil.... Za všetkým stojí Boh Otec. Preto je spasenie človeka Jeho vecou, Jeho prácou. Nemôžeme si ani na chvíľu myslieť, že by sme snád' nejako prispeli ku záchrane z hriechov. Boh všetko pripravil, vykonal i dokonal, my sme mohli jedine prijať, čo ponúka, súhlasiť s tým, čo zvestuje.

Od Boha Otca môžeme dostať to, čo nám nikto iný nemôže dať: **lásku**, ktorá pretrvá naveky, **milosť**, ktorá oslobodzuje od hriechov, **vôľu**, ktorá nás preniesie aj cez ťažkosti, **predsavzatie** spasiť nás, a **plán** - dostať nás do nebeského kráľovstva. Toto sú dary nášho Otca pre tento i večný život.

Aj dnes vo Večeri Pánovej je nám pripravené požehnanie Božej prítomnosti. Je len na nás, či vierou prijmeme tento fakt a odnesieme si toto požehnanie lásky, milosti, vôle, predsavzatia a plánu nebeského Otca aj do bežného života. **Ak prijmeme duchovné občerstvenie, ďakujeme za to Zdroju – teda Bohu Otcovi.**

Boh Syn - Pán Ježiš Kristus je priestor, v ktorom sa toto požehnanie dáva aj prijíma. V úseku Písma, ktorý slúži za základ nášho uvažovania, je Ježiš spomenutý aspoň 26 krát v rôznych obmenách (v pôvodnom texte). ***V Kristovi sa dá teda dosiahnuť Božie požehnanie.*** Občas ho človek hľadá mimo Ježiša – v rôznych náboženstvách, tzv. spasiteľoch alebo aj v sebe či veciach okolo seba. Písmo však jasne svedčí, že všetko požehnanie

môžeme získať jedine vo vzťahu s Kristom, nikdy nie mimo Neho. Čo v Kristovi dostávame?

V Ježišovi sa mení status človeka, mení sa aj význam vzájomných vzťahov medzi ľuďmi a tiež sa mení postavenie človeka pred Božou tvárou. **Z hriešnika sa stáva veriaci človek**, ktorý svätosť prijíma od Ježiša ako dar a stáva sa tak s Kristom jedno, o čom svedčí aj jeho život, pohľad na seba samého aj na iných či Boha. Predtým sme patrili k padlému pokoleniu, v ktorom vládla nenávisť a zloba, ale **Kristus z nás tvorí nový, vykúpený ľud**, ktorý funguje na princípe lásky a odpustenia. **Zmenil sa aj náš status pred Bohom Otcom** – predtým sme boli oddelení od Boha, bez nádeje a bez Boha na svete, ale teraz je nám v Kristovi Boh tak blízko, že Ho smieme vnímať a pozorovať.

Kristus sa nám dáva skrze chlieb a víno, aby sme si znova pripomenuli, kým sme sa v Ňom stali: stále hriešni, no predsa Jeho láskou omilostení a prijatí Bohom. Večera Pánova nám pripomína, že sme v Božích očiach vzácní a preto by sme si mali vážiť samých seba. No zároveň je dôležité vážiť si aj iných, lebo to, čo platí pre nás, platí aj pre ostatných, aj oni v Kristovi dostávajú všetko potrebné. **Ak chceme prijať Božie požehnanie a spásu, bez Krista to nepôjde.**

Boh Duch svätý je to požehnanie, ktoré dostávame. V SZ išlo v prvom rade o požehnanie materiálne – pôda a úroda, potomstvo a trón, dobytok a vedúce postavenie medzi národmi a pod. Samozrejme, že **aj nám kresťanom je zasľúbené materiálne požehnanie**: preto Ježiš pripomína, že nemáme byť ustarostení ani o jedlo, ani pitie, ani oblečenie, lebo to všetko dostávame z milosti v hojnosti. **Boh nám zabezpečí všetko, čo potrebujeme, ak budeme hľadať najprv Božie kráľovstvo a uplatňovať jeho princípy v našom živote.** Od Boha máme teda všetko potrebné pre telo.

Ale aj o dušu a ducha je dobre postarané. Novozmluvné požehnania sú totiž viac zamerané na duchovné, nie materiálne dary. K tým duchovným určite patrí **nový zákon napísaný do srdca, osobné poznanie Boha a odpustenie hriechov**. Pavol, aby zdôraznil prívlastok „duchovné“ pridáva ešte slová o nebeskom požehnaní – je to neviditeľný duchovný svet, realita, ktorú získavame vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi, ako On sám hovorí: „...o čo skôr dá Otec nebeský Ducha svätého tým, ktorí Ho prosia“ (Lk 11:13). **Pre telo je nám daných mnoho darov, pre ducha iba jeden, v ktorom je dané všetko potrebné**, v Ňom dostávame „všetko duchovné požehnanie“. To sa týka tohto pozemského života, ako aj večnosti. Lebo Duch Boží je nám daný ako preddavok nebeského požehnania.

Večera Pánova je prostriedkom, v ktorom môžeme prijať požehnanie duchovné, požehnanie Ducha svätého – tu je nám nanovo vpísaný zákon lásky do srdca, tu sú nám odpúšťané hriechy, tu skrze Krista spoznávame nebeského Otca. Bez Ducha Božieho by večera Pánova bola iba jedením a pitím bez vplyvu na naše vnútro. **Ak však v Duchu svätom pristúpime k tejto sviatosti, ale aj k celému svojmu životu, dostaneme všetko nebeské požehnanie. Nič viac a nič menej.**

Kiežby sa aj pre nás úvod k listu Efezským stalo jednoduchovým vyznaním o našom Trojjedinom Pánovi. ***Boh je zdrojom všetkého požehnania, Kristus priestorom, v ktorom ho dostávame a Duch svätý je požehnanie, ktoré je nám udelené pre tento i večný život.*** V Trojjedinom Bohu máme všetko, čo potrebujeme. Dnes i naveky. Amen.